

[Kirkeministeren.]

Jeg anbefaler hermed lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m.

Efter at der nu er truffet bestemmelse om ansættelse af gejstligt personel under forsvaret, omfattende 3 værnsprovster og et antal værnspæster (feltpræster, orlogspræster og flyverpræster) af linjen og reserven, er det et naturligt led i den således etablerede ordning med hensyn til den gejstlige betjening af forsvaret, at der tilvejebringes hjemmel for, at værnspæsterne på begæring kan få folkekirkens kirker overladt til afholdelse af gudstjenester for forsvaret. Den foreslåede bestemmelse herom vil navnlig være af betydning i tilfælde, hvor styrker af værnene i kortere eller længere tid har ophold på steder, hvor der ikke er fast garnison.

Bestemmelsen forudsætter, at der fastsættes nærmere regler om værnspæsternes brug af kirkerne, herunder om den betaling, der skal ydes for sådan brug. Disse regler tænkes udformet dels med henblik på tilfælde, hvor der er tale om periodisk tilbagevendende brug af en kirke, dels med henblik på lejlighedsvis brug af kirker, f. eks. under manøvrer. I den førstnævnte gruppe af tilfælde vil det antagelig vise sig praktisk at udfærdige regulativer for forsvarets brug af de pågældende kirker.

Da det ikke skønnes rimeligt, at de udgifter til opvarmning, belysning, rengøring m. v., som skyldes forsvarets brug af kirkerne, skal afholdes af den lokale kirkeligning, foreslås disse udgifter, som i øvrigt må antages at blive af et meget beskedent omfang, afholdt af statskassen.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Statsministeren har meddelt mig, at han ønsker i dag uden for dagsordenen at fremsætte en udtalelse af særlig karakter i henhold til § 19, stk. 2, i forretningsordenen for folketinget.

Jeg giver ordet til statsministeren.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): I den erklæring, regeringen afgav her i tinget den 6. februar, bebudedes det bl. a., at regeringen ville optage drøftelser med arbejdsmarkedets parter, med funktionær- og tjenestemandorganisationerne og med erhvervslivets organisationer om foranstaltninger, der kan dæmpe stigningen i omkostninger, avancer og priser.

Som indledning til disse forhandlinger har jeg i formiddags sammen med de ministre, der i særlig grad er ansvarlige for disse spørgsmål, haft et møde med de nævnte organisationer. Der blev på dette møde givet en orientering om den nuværende vanskelige økonomiske situation, og vi skitserede de foranstaltninger, som regeringen finder vil være egnede til at løse de foreliggende problemer, samtidig med at regeringen opfordrede organisationerne til at samarbejde om en effektiv stabiliseringspolitik, der kan styrke produktionen, beskæftigelsen og betalingsbalancen.

Jeg fremhævede de træk i den økonomiske udvikling, som vi fremdrog over for folketinget den 6. februar, og understregede, at vi kan risikere, at den fordel, som navnlig industrieksporten har fået gennem den danske devaluering, vil blive mere end opvejet af omkostningsstigninger allerede i løbet af 1968. Bliver pris- og omkostningsstigningerne ikke dæmpet i år, må vi yderligere se i øjnene, at vi lægger grunden til fortsatte stigninger i 1969, så forringelsen af erhvervenes konkurrencemuligheder fortsætter gennem en længere periode. Vi vil derved forspilde den chance for en væsentlig stigning i vor eksport, som ellers er det største lyspunkt i den øjeblikkelige situation. Bliver resultatet et lige så stort eller større underskud på betalingsbalancen som i fjor, da det var henved 2 milliarder kr., må vi regne med, at en væsentlig del af dette underskud må dækkes ved forbrug af vor valutareserve. Både ydre og indre forhold virker således i retning af, at det valutamæssige grundlag for at holde en høj og stabil beskæftigelse vil blive undergravet.

Jeg drog den konklusion med hensyn til regeringens økonomiske politik, at vi vil sætte ind på at dæmpe stigningen i priser og pengeindtægter og begrænse det offentlige og det private forbrug. Vi vil føre en produk-